

A mi jogaink a ti biztonságotok

FRÁSZ

A FÜGGETLEN RENDŐR SZAKSZERVEZET LAPJA • 2002. MÁRCIUS

Köszönjük, elnök úr!

Köszönjük, Elnök úr!

Bizonyára felesleges volt, de az illem úgy diktálta, hogy megkérdezzem: hogyan írtam a nevét. Természetesen azt mondta: úgy, ahogy ismerik, Fecónak. Talán még a vezetéknevét sem kell hozzátenni, mindenki tudja, hogy Balázs Fecóval beszélgetek, aki öt éven át volt a Pólicse Caritas Alapítvány kuratóriumának az elnöke.

– Évzedekek óta a fényben él, tags-újjonások, siker-készítési napok, pontosan mióta? – Szerencsés ember vagyok, zenész lettem, az is akartam lenni. Harmadikos gimnazista korom óta vagyok profi zenész, 1968-ban kezdtem a Neotonban. Azóta is töretlen a pályám napjainkig.

– Naponta kiáll a apódióra, csillagos-villogás veszi körül, ugyanakkor kuratóriumi elnökként a legnépzebb nyomorral találkozik. Hogy tudja ezt összeegyeztetni?

– Nem is tudom... Talán ilyen alkatt vagyok. Hozzá tartozik a napjaimhoz az élet más területe is, nemcsak a csillagos, villogás. Ebből áll az élet, jó és rossz dolgok váltakozásából. Szerencsére nekem több jutott a jobból, mint a rosszából.

– Gondolt arra, mielőtt találkozott a rendőrök problémáival, hogy ilyen súlyos gondokkal küzdenek, ilyen sokan fordulnak segítségért az alapítványhoz?

– Nem, soha nem hittem, csak amióta belelátok a dolgukba. Azt gondoltam, hogy az élet más területe elég árnyas, de hogy a rendőrségen belül ilyen súlyos gondok legyenek, azt azért nem. Nem számítottam rá, hogy ilyen emberi tragédiákkal találkozom.

– Nagyon megviseltek?

– Nézze, az ember így ötvétele sokat látott már az életből. Természetesen, amikkel itt találkoztam, az megviselt, de az élet azt diktálja, hogy tovább kell lépni, mert ha az ember a megviseltségével foglalkozik, akkor ott marad. Az ember segítse, amikor tud, de van egy határ, amin túl már nem tud.

– Azt hiszem, ezt a legnehezebb elviselni, a tehetetlenséget, amikor tenni kellene, de nincs hozzá eszközeink, lehetőségeink.

– Igen, igen... Ez olyan, mint amikor tőlünk kérték számon egyes családok a gyerekeik nevelési gondjait.

fiának szívműtétére kért segítséget a szülő.

– Ez természetesen is. Öt éve én is majdnem a másik oldalról jöttem vissza, nem is szívproblémáim voltak. At tudom érezni. Szörnyű, hogy 200 ezer forintba kerül egy emberélet... Hogy egyáltalán pénzben ki lehet fejezni. Nem a mi dolgunk lenne egy egészségügyi probléma anyagi oldalát megoldani.

– Ugy tudom, van egy kisfia, rá gondolt, amikor felajánlotta a műtét költségét?

– Igen, kisfiam van, lassan négyéves lesz. Ő az egyszem, az első baba nálunk. Abban nem vagyok biztos, hogy az utolsó. Természetesen át tudom érezni a műtétre váró kisfű szüleinek a helyzetét.

– Mondja, változott a véleménye a rendőrökről, amióta megismerte az életüket?

– Nem, nekem soha nem volt rossz véleményem a

– Öt évig volt a kuratóriumi elnök.

– Egy személyes barátság révén alakult így. Annak idején Fábian L. Gyula barátom (a Zsaru magazén főszervező-bélyettese) javallatára vállaltam el. Örömmel tettem.

– Milyen volt kuratóriumi elnöknek lenni?

– Örömmel vállaltam és tettem, de elszaladt az évek, elfoglaltságaim nem tették lehetővé, hogy tovább szorgoskodjak tegyek ilyen formában, ezért is adtam át a helyem az új elnöknek.

– Most akkor elszakad a rendőrségtől?

– Nem, lépten-nyomon találkozom a rendőrökkel, elég sokat járom autóval az országot. Sok barátom van a rendőrségen belül, elszakadni nem lehet. Hiszem, hogy megmaradnak ezek a barátságok, például Fábian L. Gyulával is, aki a könyvemmel írta, a feleségével. Ágo-

Az alapítók nevében az FRSZ főtükára köszöntö meg az öt éves munkát

Nekünk, zenészeknek nem az a dolgunk, hogy más családok gyerekeit neveljük, hanem az, hogy jobb körzetet adjunk az embereknek. Nekünk a szerepünk más, mint amit sokszor várnak tőlünk.

– Mégis látnam, szinte sirt, amikor egyik kollégánk kis-

rendőrökről. Annyiban változott, hogy elszaladt a világ, és a rendőrség nem tartott lépést, mint sok más terület sem, mint az egészségügy, a kereskedelem, a bérek... Mondhatnám, hogy senki nincs megfizetve úgy, ahogy munkája szerint kellene.

tával, vagy Doszpot Péterrel, de sok más barátom is akad... Bizom benne, hogy jobb lesz a következő években, és ezt kívánom mindenkinek.

– Akkor mi sem köszönünk el, csak megköszönjük a munkáját, a segítségét.

SZM

Természet- (ellen)es?!

Csák Máté meghalt a XIV. század elején, utókat azonban ma is közünk élnek. És mint az élet bármely területén, úgy a rendőrség berkein belül is több helyen megtalálhatók.

Az 1990-es évek elején azt gondolhattuk, hogy végre itt a demokrácia, de az évek múltával kiderült, hogy inkább a kiskorúak ideje jött el. Vagy inkább fennmaradt...?

Persze könnyű rástolni a szakszervezetre, hogy parancsnokellenes. Pedig az FRSZ csak a jogellenesen, a retorziókat alkalmazó vezetőkkel szemben lép fel.

Vegyünk egy alapesetet. Egy rendőr jogos járandóságát kéri, de szolgálati panaszát elutasítják. Feltejeszték az előjáró parancsnokhoz, aki jogosnak ítéli a panaszt, és kifizeteti a pénzt.

Mi a természetellenes parancsnoki reakció a szolgálati panasz benyújtó rendőr felé?

Fokozottan ellenőrizi a rendőr munkavégzését! Előbb-utóbb találni lehet valami apróságot, amiről fegyelmit lehet indítani és a törvény teljes szövegével lejtíteni rá. A neveléses az a dologban, hogy általában olyasmikért indítanak fegyelmit, amit ők maguk is elkövetnek minden utóhatás nélkül.

Ezek után a többi rendőr, akinek szintén járna az a jogos járandóság, már meg sem meri írni a szolgálati panaszt. Félnek. És az így marad addig, amíg be nem látják kollégáink, hogy a demokráciát csak ők építhetik fel azzal, hogy nem hagyják magukat megfélemlíteni. „Az egységben az erő” szlogen nem idejémmúlt. Az FRSZ az az erő, amely megvédi, megvédi tagjait a jogtalan retorziókkal szemben. Jogainkat élnünk kell! Mellesleg a magasabb besorolású parancsnokok is tehetnek azért, hogy a Hszt. 194. § 3. bekezdése érvényesüljön, mely szerint „A panaszjog gyakorlásában senkinek sem szabad kútlatozni. A panasztevőt a panasz megalapozatlansága esetén hátrány nem érheti...”.

Amennyiben a Független Rendőr Szakszervezet mellett ők is szem előtt tartanak a fentieket, akkor jönne el a Csák Máték vége, melyet a történelem már 700 éve lezár.

Both László

Megújult kuratórium

Új kuratóriumot bíztak meg a Police Caritas Alapítvány alapítói. Az eddigi elnök, Balázs Ferenc előadóművész öt év után lemondott, tisztségét dr. Bodrácska János, a BRFK egykori főkapitánya vette át.

Az új elnök a segélykérémekeket látva felajánlotta kétszázezer forintot a rendőrcsaládok támogatására, mellette Finszter Géza, a kuratórium régi tagja, aki továbbra is vállalta a megbízást. Tepliczky Márta pedig az FRSZ-t képviseli

Péteri Teréz is régi tagja a kuratóriumnak, dr. Czjpa Mihály lemondott. Fábrián Ágota az alapítók nevében Meichl Gézát, a BM KGF főigazgatóját kérte fel taggá.

A jogász feladatokat dr. Jopánka Erika, a gazdasági Nagyszövetség elnöke, a titkári munkát pedig Sugár Krisztina vállalta